

der fremkommer jo nu og da også interessante oplysninger, som måske også kunne være interessante for Socialdemokraterne og det øvrige Folketing at få del i. Bl.a. Information fremkom den 11. november 2004 med den oplysning, at inden for året 2004 har der været 3 uger – 3 sammenhængende uger – hvor der ikke har været nogen selvmordsbomber i Irak, og det var de 3 uger, hvor amerikanske styrker belejrede Falluja tidligere på året i 2004.

Mit spørgsmål til statsministeren er: Kunne det ikke være et meget godt tegn på, at man faktisk har fat i den lange ende og har fat i noget vigtigt, når man går efter de terrorister, der havde samlet sig i Falluja?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Alle rapporter peger netop i den retning, at det i hvert fald er lykkedes at få skåret en livsnerve over og få hæmmet terroristernes aktiviteter ganske betydeligt gennem først belejringerne af og siden angrebet på Falluja.

Jeg har samme opfattelse som hr. Peter Skaarup, at det er meget, meget mærkeligt, at der sidder medlemmer af det danske Folketing, der tror, at de er klogere med hensyn til, hvordan man på jorden i og omkring Falluja skal gribe sådan en sag her an. Prøv at tænke på, hvis de ansvarlige irakiske ledere skulle ringe til hr. Lyketoft eller hr. Søvnal, eller hvem det ellers er, før de måtte foretage sig noget. Det ville blive en kør kamp mod terroristerne på den facon.

Det kan da være rigtigt, at der er nogle terrorister, der er undsluppet, og så er de andre steder, men så må man komme efter dem der. Jeg kan altså ikke give meget for forsikringerne om, at man vil terrorismen til livs, hvis man ikke agter at gøre noget for at komme terrorismen til livs.

Jeppe Kofod (S):

Jeg synes, det er ærgerligt, at statsministeren hele tiden påstår, at der er nogle her i Folketinget, der ikke vil terrorismen til livs. Det er simpelt hen notorisk forkert. Det handler om, hvordan man mest effektivt bekæmper terrorismen. Det er det, der er det gode spørgsmål.

Når statsministeren fortæller eller gør sjov med, hvem man skal ringe til, så kan jeg da bare opfordre statsministeren til måske ud over at ringe til George Bush så måske en gang imellem at ringe til Kofi Annan og spørge, hvad han har af anbefalinger i den sammenhæng. For det var jo ikke medlemmer af det danske Folketing, der

advarede mod angrebet på Falluja, det var faktisk FN's generalsekretær, og ham tillægger jeg trods alt, skal vi sige en større kompetence end mange medlemmer i det danske Folketing.

Men det her spørgsmål handler jo om de civile, hvordan man forskåner dem mest muligt, og jeg vil gerne høre statsministeren, hvad regeringens plan er i den forbindelse. 100.000 mennesker er døde på halvandet år som følge af en katastrofal håndtering af indsatsen efter krigen. Hvad vil statsministeren gøre?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Vi har diskuteret de 100.000. Jeg kan ikke bekræfte eller anerkende det tal.

Det næste er, at svaret jo er, at de, der er årsag til de civile tab, er terroristerne. Svaret er derfor også: Stop terrorismen, så er der også stop for civile tab.

Kl. 14.35

Så siger hr. Jeppe Kofod, at vi jo diskuterer, hvordan man mest effektivt kommer terrorismen til livs. Jamen den irakiske regering prøvede med fredelige midler først, prøvede med forhandlinger at finde en løsning på Fallujaproblemet. Den fredelige vej viste sig så ikke at du, og så griber den irakiske regering den sidste udvej, nemlig at anmode amerikanerne om hjælp til sammen med irakiske soldater at gennemføre en militæroperation i Falluja.

Hvad vil hr. Jeppe Kofod så mere, end at man først prøver at forhandle og forhandle og forhandle i ugevis? Og når terroristerne så ikke vil lave en løsning, griber man til sidste udvej, nemlig et militært angreb, og det er på den irakiske regerings anmodning.

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil blot have, at den danske regering som medlem af en koalition, der skal bekæmpe terrorisme i Irak og hjælpe civilbefolkningen, irakerne, til en bedre fremtid, tager den opgave meget alvorligt. Statsministeren nævnte f.eks. tidligere i et svar, at den 22. november fik Røde Halvmåne adgang til at sende forsyninger ind i Falluja. Ja, men angrebet på Falluja startede jo over en uge tidligere. Hvad med de andre dage, hvor Røde Kors og Røde Halvmåne forsøgte at få lov til at komme ind og hjælpe civilbefolkningen?

Hvorfor tror statsministeren, at der i den centrale del af Irak, hvilket Forsvarets Efterretnings-tjeneste er inde på i sin trusselsvurdering, desværre er opbakning i lokalbefolkningen til modstandskampen? Det er jo, fordi civile svigtes, og